

Vrijwilligers Vertellen

Annemiek Zoetmulder

77 jaar

Docente van de fotocursus bij de ANBO Uitgeest van 2011 t/m 2016

Docente van de fotocursus bij de S.U.S. sinds 2016

(In 2016 is de ANBO Uitgeest opgeheven en nam de S.U.S. de activiteiten van de ANBO over).

In 2011 vroeg Wies de Wit, toenmalig voorzitter van de ANBO, mij om een fotocursus te gaan geven. Ik had niets te verliezen en wilde het wel proberen. Ik wilde geen technische cursus geven, omdat je dan afhankelijk bent van de apparatuur welke mensen gebruiken, maar een cursus om beter te leren kijken. De cursus heet niet voor niets 'Met andere ogen kijken'. De camera is ondergeschikt. Als je geen goede blik hebt, dan zul je ook met een hele dure reflex geen goede foto's maken. De gebruikte camera's variëren van een mooie spiegelreflex tot een eenvoudig mobieltje. Dat maakt niet uit. Het gaat erom hoe je een foto maakt. Aan de hand van voorbeelden geef ik de mensen aan hoe ze de foto kunnen verbeteren: een ander standpunt, wat meer naar links of rechts, beetje door de knieën zakken of de camera wat hoger houden.

Ik werk met thema's. Deze zijn een reden om mensen aan het werk te zetten. Als je alleen maar zegt 'neem maar een mooie foto' dan krijg je hetzelfde. Thema's zijn bijvoorbeeld: Uitgeest, 3 of a kind, 2 onderwerpen, deuren, recht, kleur: rood of geel, beweging. Een thema geeft de verplichting om na te denken over wat je gaat maken, hoe je het gaat maken en wat je ermee kunt.

Na de vakantie hoor je: "Ik ben op vakantie geweest. Als we een foto maakten dachten we, hoe zou Annemiek die maken?" Dat vind ik leuk. Dat betekent dat mensen ook op andere momenten, niet alleen voor de cursus, nadenken over hoe je een foto maakt. Daardoor proberen ze een betere foto te maken dan 'tante Truus midden in het beeld'.

Er zijn twee groepen, de tweede dinsdag en de laatste dinsdag van de maand. De cursisten hebben een maand de tijd om foto's te maken. De ervaring leert dat foto's maken op het laatste moment gebeurt, uitgezonderd van een paar deelnemers. Het feit dat je een maand de tijd hebt geeft je de kans om beter na te denken over wat kan ik, wat vind ik en wat zie ik.

Ze moeten natuurlijk ook nog de foto laten printen. Sommigen doen dat op hun eigen printer en anderen gaan naar het Kruidvat, de Hema, noem maar op. Ik maak mee dat mensen zeggen dat de foto's te laat klaar waren, dan wordt er een foto op een tablet geshowd. Dat is niet ideaal. Als je geen geprinte foto hebt, dan kan ik ook niet aan de hand van de Pass Partouts laten zien wat ik bedoel, zoals een andere uitsnede, hoe het is als je je onderwerp in een andere hoek zet of als je een klein deel van de gemaakte foto neemt.

Het begon uit hobbyïsme. Ik was lid van de fotoclub van Uitgeest en merkte dat ik tekortkwam. Daarom heb ik de vierjarige opleiding aan de fotovakschool in Apeldoorn gevolgd en mijn diploma gehaald. Ik vestigde mij als fotograaf. Ik had een kleine studio aan huis, in de garagebox, met een ontwikkel en afdruk service. Ik maakte portretten, trouwfoto's, groepsfoto's en reclamefoto's. Ik had een voorkeur voor portretfoto's.

Wat ik nog meer doe? Ik ben lid van o.a. de fotoclubs van Uitgeest en Santpoort en van koor Puur Sangh, wandel met de wandelgroep en zwem graag in Heemskerk. Door corona liggen al die activiteiten stil en dat mis je op dit moment. Dat missen we allemaal. Zodra het weer begint doe ik weer mee.

Het belangrijkste vind ik het sociale contact met andere mensen en het overbrengen van mijn kennis aan geïnteresseerden. Als je ziet dat ze betere foto's gaan maken dan geeft dat voldoening om ermee door te gaan. Dat ze allemaal zo lang blijven geeft aan dat het niet alleen de kennis is die ze krijgen, maar ook de gezelligheid met de groep. En dat is dubbel belangrijk, het moet wel in een goede sfeer, want anders lukt het niet. Zolang er cursisten zijn, ik het idee heb dat ze willen leren en ik ze nog wat kan leren blijf ik ermee doorgaan.